GÁBORÉLET

2025 szeptember

Tanévnyitó!

❖ Sztárinterjú

Renácz Zoltán színésszel

TARTALOMJEGYZÉK

Becsöngettek..... 3

Ifi szemmel 4

Régen volt, hogy is volt..... 6

A hónap sztárja 8

Búcsúzó tanárunk 11

A hónap könyve..... 13

Az én sportom ……14

Tábori élmények……..…….……...15

Ti mondtátok; A hónap vicce 16

Szeptemberi morzsák..... 17

Gáborélet iskolai folyóirat 2025/26 (XIII. évfolyam, 118. szám)

Főszerkesztő: Erdős Levente

Szerkesztők: Poczók Kimberli 6.a, Kalmár Viktória 8.a, Boroncsok Boglárka 8.a, Végh Andor 6.a, Schinagl Alex 7.c

Címlap és Életképek szerkesztő: Sarmasági Andrea

Kispesti Gábor Áron Általános Iskola

1196 Budapest, Nádasdy utca 98., Tel: 282-8739 email: nadasdy.gaboraron@iskola.kispest.hu

1196 Budapest, Fő utca 143. Tel: 357-3334 email: gaboraron@iskola.kispest.hu

honlapunk: https://www.gaboriskola.edu.hu/

facebook oldalunk: https://www.facebook.com/kispestigaboraron

Instagram oldalunk: https://www.instagram.com/gaboriskola/

Becsöngettek…

Véget ért a nyári szünidő, újra elkezdődött az iskola. Tudjuk, hogy mindenki sajnálkozva, mondja ki ezt a mondatot, az arcotok azonban egészen másról árulkodik. Az öröm látszik rajta, hogy viszontlátjátok társaitokat, elmesélhetitek egymásnak nyári élményeiteket, és újra jókat nevethettek együtt. Ezek már az itt is látható tanévnyitó képein is felfedezhetők. Mi is folytatjuk a suliújságot, hogy ezzel is vidám perceket vigyünk iskolai életetekbe. Noha új a tanév, mi a régit sem szeretnénk feledni, ezért búcsúzik tőlünk a Nádasdy utcai épület igazgatóhelyettese, Marika néni, aki jól megérdemelt nyugdíjas éveit kezdi meg. Ő ráadásul egykori diákunk is volt, úgyhogy a „Régen volt, hogy is volt..” rovatunkban is ő mesél. Immár 5. alkalommal volt Soltvadkerten a Gáboros tábor, erről olvashattok beszámolót egy diák és egy ifi szemszögéből is. „A hónap sztárja” rovatunkban ezúttal egy szinkronszínészt szólaltatunk meg Renácz Zoltán személyében. A matematika és az irodalom kapcsolatát bizonyítjuk majd néhány számon keresztül, saját versikékkel, melyet diákjaink írtak, és új rovat lesz a „Morzsák”, mely a hónap egyéb történéseit mutatja be egy-egy képben. De nem maradnak ki az előző tanév során megszokott rovatok sem. Az idei tanévre kívánunk Nektek eredményes tanulást és örömmel teli iskolai perceket!

Erdős Levente

Régóta élek, sok iskolát láttam már, Pesten is, vidéken is, általánost is, gimnáziumot is. Van összehasonlítási lehetőségem, és bátran mondom: a Gábor' egy jó hely! Nagyszerű tanárok, akik hisznek a küldetésekben, kulturált körülmények és derűs diákok. Minden adva van, hogy jól érezzük magunkat, és komolyan mondom, ennél nem is kívánok többet! Mert ha jól érzed magad egy jó helyen, akkor szívesen jössz ide, és ha már itt vagy, akkor gazdagodsz. Nem az a legfontosabb, hogy álmodból ébresztve is tudd az évszámokat, képleteket, hanem az, hogy képessé válj megfelelni azoknak a feladatoknak, amelyek majd 20-30-40 év múlva állnak eléd. Ezen dolgozunk mi tanárok, ti diákok, és ehhez várjuk a szülők segítségét. Egyetlen kérdésben vagyok szigorú - és ezt most mint az iskola igazgatója mondom -, egy dolgot nem tolerálok, a diáktársak bántását. Mert a másik gyereknek ugyanúgy joga van itt jól érezni magát, mint tenmagadnak. Ha ezt a jogát elveszed, akkor összevonom a szemöldököm. Szóval a lényeg három dolog: 1. érezd jól magad, 2. ne bánts mást, 3. igenis büszke lehetsz arra, hogy "Gáboros vagy"!

dr. Rigóczki Csaba

IFI SZEMMEL

Nyári tábor

Talán a legizgalmasabb program minden évben a GÁBOR TÁBOR. Idén sem volt ez másképp. Emlékszem arra is, mikor még diákként táboroztam, és, hogy mennyire élveztem és vártam minden nap, hogy mi lesz a program, amiket sose lehetett megunni. Szeretjük, amikor ugyanezeket az érzéseket látjuk egy gyerkőcön, na meg persze az ifiken.

A tábor alatt zajló játékokban mindenki találhat valamit, ami leginkább a kedvére való. A kis detektívek kedvenc játéka a „Rúzsos gyilkos" lehet, ahol bőszen próbálják elkapni a tettest. A lopakodó zsiványok legjobban a „Csipesz csapat" játékban tudnak örömet lelni, mikor észrevehetetlenül kell valakire rárakni egy csipeszt, de vigyázni is kell, nehogy te is kapj egyet. A csupaszív gyerkőcök (ifik és tanárok is) pedig a „Kedveskedő" alatt, figyelmességükkel és jóindulatukkal tudják bearanyozni valaki más napját. Ezen kívül minden délelőtt és minden este különböző programokkal szórakoztatjuk a tábor lakóit. Vannak programok, ahol megmozgatjuk őket, mint például az „Alföldes vetélkedő" -ben, ahol nem csak túrázni tudnak, hanem különböző feladatokat is teljesíthetnek útközben. Ebből a listából a sportnap és a sorverseny se maradhat ki, ahol ügyességüket és gyorsaságukat tudják megmutatni, és végül, de nem utolsó sorban ezek közé tartozik a mindig fergeteges diszkó is. Akadnak lazább programjaink is, ahol tudnak a táborozók kicsit regenerálódni, ilyen például a kézműves nap, ahol minden évben újabb technikákkal ismerkedhetnek meg, és felírhatják nevüket a nagy táborszalagra is. Ezen kívül minden évben próbálunk valami újdonsággal készülni, idén két új programot is

sikerült megrendezni. Az egyik ilyen programon a gyerekek különböző kategóriákban válaszolhattak meg kérdéseket, és válaszuk alapján tudtak tovább haladni egy rövid, vagy pedig a hosszabb úton. A másik új játékunk a „Catan” volt, ahol a gyerekek tudtak különböző épületeket fejleszteni, párbajozni, kereskedni, és szavazni is. Olyan volt, mintha egy igazi kis város működését láthattuk volna a focipályán. És végül a legmókásabb programok sem maradhatnak ki, mint a „Vizes- és a „Tréfás vetélkedő”. Ezeken a délelőttökön és délutánokon szokott zengeni leginkább a kosárlabdapálya a sok, hangos nevetéstől.

Számomra nincs nyár Gábor tábor nélkül, és remélem mások is vannak (vagy lesznek) így ezzel, hiszen, ahogy a táboros indulónkban is énekeljük, „Gáborosnak lenni, jaj de jó, HEJ HÓ!!”

Agárdi Laura

Bigyók – képregény, folytatás, készítette: Végh Andor (6.a)

RÉGEN VOLT, HOGY IS VOLT…

Sok idő telt már el azóta, amióta a Gábor Áron Általános Iskola először megnyitotta kapuit. Ahogy teltek az évek, úgy mentek és jöttek a diákok, akik közül a legtöbben még ma is szívesen emlékeznek vissza az itt töltött évekre. Ezúttal a tavalyi év végén nyugdíjba vonult igazgatóhelyettes, Fodorné Balla Mária, azaz Marika néni mint a Nádasdy utcai épület egykori diákja mesélt nekünk.

Mikor járt ide, és ki volt az osztályfőnöke?

1972 szeptemberétől 1980 júniusáig. Elsőtől nyolcadikig. Első-második osztályban Szente Gyuláné és Csapó Imréné, Anna néni tanított, harmadik – negyedikben Bartha Józsefné, Lenke néni és Novák Gyuláné, Jutka néni. Felsőben Kovács Tiborné, Éva néni volt az osztályfőnököm, majd nyolcadikban Varga Katalin.

Mennyiben volt más akkoriban az iskola?

Az iskolaépület kívülről egészen a tavalyi szigetelésig-átfestésig ugyanolyan volt, csak most változott. Belül pedig: régen a sárga csempe és lambéria helyett olajlábazat volt. Nyolcadikos koromban cserélték le a sárga csempére, ami már akkor sem volt túl szép választás. A tantermekben olajkályha adta a meleget, ennek helye néhol még látható, pl. a 6. teremben a lambériában lévő bádogborítás védte a falat a hőtől, ill. verte vissza a gyerekek felé a meleget. Tanórákon jött be a fűtő bácsi, és pótolta az olajat. Volt csapatszoba, ahol őrizték a csapatzászlókat. A DÖK szoba helyén folyosó volt. Volt büfé, nem volt külön könyvtár, a szekrények tanteremben, a folyosókon voltak, onnan lehetett kölcsönözni. A 3-4. tanterem egyben volt, ott volt a tornaterem. A 14-16 termek közös falát is arrébb rakták, hogy nagyobb legyen a kicsi 16. terem. Nem voltak fejlesztő órák, csak korrepetálás. Nem volt még a tornacsarnok (2000-ben épült csak), helyén napközis udvar volt mászókával, homokozóval, hintával, mérleghintával. És ott volt az olajraktár épülete is, illetve a gondnoki lakás is, ami a gondnok elköltözésével tanteremmé vált. A távolugró gödör a mostani parkoló helyén volt. Az udvart télen felöntötték vízzel, ami megfagyott és heteken keresztül oda jártunk korcsolyázni, szünetekben meg csúszkáltunk, szánkóztunk. Annyi gyerek járt ide, hogy délután is tanultunk: Az iskola egyik felének a tanítás „A” héten délelőtt volt, „B” héten délutánra kellett menni tanulni. A szombatok munkanapok voltak, tanítási napok, tehát akkor is jöttünk iskolába. Szaktantermek voltak, így vándoroltunk, mindig amilyen óra volt, abba a terembe mentünk, bár volt osztálytermünk is.

Milyen emlékezetes rendezvények voltak akkoriban?

Szeptember 29-e a Fegyveres Erők Napja volt (ami a pákozdi csata 1848-as győzelmének évfordulója volt), kiment az egész iskola az erdőbe, és ott akadályversenyen vettünk részt, aminek a lebonyolítását az ifik segítették. Ünnepély volt minden november 7-én a Nagy Októberi Szocialista Forradalom (az 1917-es oroszországi kommunista forradalom ünnepe) emlékére, amit az (akkori nevén) Ifjú Gárda Művelődési Házban tartottunk (XIX. Fő utcában van.) Egyszer szovjet katonának is adtunk elő ünnepi műsort. Április 4-én hazánk felszabadulását ünnepeltük. A műsorokra sokat kellett készülni, az ünneplő ruha akkor fehér úttörő ing, kisdobos vagy úttörő nyakkendő volt, ami kötelező volt. (A kisdobos- és úttörőmozgalom a kommunista gyermekmozgalom volt.) Úttörő inget a nyári táborban is használtunk, ami az egyik évben Káptalanfüreden, a másik évben Bélapátfalván volt. Gyönyörű emlék a hatalmas tábortűz, amihez gyűjtöttük a rőzsét. Forrásból hordtuk fel a vizet, azt ittuk, abból főztek, és azt melegítették fürdéshez. Bádogkannával vittük a sátrakba, ahol lavorban fürödtünk. Vaságyban aludtunk, bőröndből öltöztünk, mert szekrény nem volt. Esténként repkedtek a világító szentjánosbogarak, gyűjtöttük a szarvasbogarakat, az ügyeseknek orrszarvúbogarat is sikerült. Szakkörök: bélyeggyűjtő szakkör, ifjú egészségőr szakkör, rajz szakkör, kézműves szakkör, sportok…

Mely tanáraira emlékszik szívesen?

Lenke néninek volt két kis szekrénykéje, és ezekben mindig kiállította, amit gyakorlati foglalkozáson (most: technika óra) készítettünk: alumínium huzalból betűket, fémépítőből modelleket, olajfestékkel csurgatott üvegeket vázának, falécekből edényalátéteket. Égetett subát is készítettünk, műanyag rafiát olvasztottunk gyertyaláng fölött, és ruhaanyagra nyomva alakult ki az előre felrajzolt kép. Órákon keresztül csináltuk, nagyon szerettük. Hosszú ideig készültek a farudakból virágkarók, reszeltük sokáig, majd festettük, lakkoztuk. Ezek voltak az akkori technika órák. A biológia teremben Magyar tanárnő akváriumot tartott. Mi gondoztuk a halakat, volt teknős is, sikáltuk a páncélját, és az akadályversenyek után mindig gyűjtöttek a gyerekek tücsköket a réten, azokat is itt tartottuk. Bejártunk a szertárba, néztük a békapreparátumot, lófejcsontvázat….

Miért szeretett ide járni?

A fenn említett dolgokért. A gyerekek ismerték egymást, más osztálybéliekkel is barátkoztunk, délutánonként is visszajöttünk szakkörökre, korcsolyázni. Félévente biztosan tartottunk klubdélutánt osztályonként, akkor együtt voltunk, szendvicset készítettünk, hoztunk zenét, buliztunk. Jó volt a közösség, most, 40 év múltán is szívesen összejövünk osztálytalálkozókon.

A HÓNAP SZTÁRJA:

Renácz Zoltán

A keszthelyi származású, de már Budapesten élő színész elsősorban a szinkronszínészetben alkot maradandót. A külföldi, általában amerikai filmek egyes szereplőinek magyarhangjaként több, általatok is ismert sorozatban is hallható, mint például a Star Wars, a Transformers, a Pókember vagy a Lego Ninjago. Színészként is szerepelt néhány hazai sorozatban is, mint például a Barátok közt, Jóban rosszban vagy a Mintaapák egyes epizódjaiban. Készséggel állt a Gáborélet rendelkezésére és adott interjút számotokra.

Minek a hatására kezdett el színészkedéssel foglalkozni?

Általános iskola 4. osztályában volt egy fantasztikus osztályfőnököm, aki a színjátszó szakkört is vezette. Jó volt a társaság, így szívesen töltöttem velük néhány délutánomat. A tanárnő később szavalóversenyekre is elvitt minket. Szerettem a verseket, így szívesen mentem, és elég hamar kiderült, hogy ezt a szavalóversenyek zsűrije is díjazza. Rengeteg körzeti, megyei, regionális és országos versenyre eljutottam. Nagyszerű embereket ismertem meg, akikkel azóta is jó viszonyt ápolok. Innen pedig már egyértelmű volt, hogy dráma tagozaton folytatom a tanulmányaimat, de ez már egy másik történet.

Mi szeretett volna lenni gyerekkorában?

Eleinte sebész szerettem volna lenni, kaptam is valakitől egy anatómiai lexikont. A mai napig nagyszerű dolognak tartom, de a biológiát nem szerettem annyira. Ellenben a történelem mindig is a kedvenc tantárgyam volt. Tanárunkkal sokszor ásatásokra is eljutottunk, ekkor pár évig régész szerettem volna lenni, és szerintem az is lennék, ha nem más irányba terelt volna az élet.

Melyek voltak a kedvenc tantárgyai?

Történelem, irodalom – tipikus humán beállítottságú ember vagyok. Deák Ferenc abban a faluban élt sokáig, ahol felnőttem (Kehidakustány), így rengeteg történelem verseny volt, amin elindulhattunk.

Voltak-e iskola csínytevései?

Rengeteg, nagyon sokat „bandáztunk”, és mivel az iskola egy óriási park közepén volt, rengeteget csatangoltunk a természetben. A kedvencem a köpőcső volt, sajnos néhány lány osztálytársunk hajkoronáját rendszeresen „feldíszítettük” papírgalacsinokkal. A tanárok annyira nem díjazták a dolgot... ☺

Mikor dőlt el végleg, hogy színész lesz?

Még most sem gondolom véglegesnek a dolgot, hiszen most is iskolába járok. Azt hiszem, a tanulás minden ember életében fontos, mert frissen tart és folyamatosan fejlődsz általa. De a színészi pálya az a gimnáziumban vált „hivatalossá”, hiszen mellette Földessy Margit stúdiójában már előadásokba is bekerültem. Ez a világ szó szerint elvarázsolt. Gimnáziumban eljutottunk az USA-ba is, ahol az „Odyssey Of the Mind” Kreativitás világbajnokságon is díjazták a csapatunkat. Itt mindent nekünk kellett csinálni, a díszlettől a darab megírásáig, óriási élmény volt! Illetve 3.-ban a Kazinczy Szépkiejtés versenyen is díjazott lettem. Ezek az élmények ugyanabba az irányba tereltek.

Melyik szerepét tartja a legsikeresebbnek?

Színpadon felnőtt koromban játszottam a Magyar Színházban, Karinthy Színházban és több vidéki színpadon, de a legjobb élményem mégis a gimnáziumi vizsgaelőadásunk volt, amivel a legjobb diákelőadás díját kaptuk. A műfaja: „szocio-scifi-musical” volt, amiben énekeltünk is, de az előadás nagyrészt az improvizált jelentekere épült. Nagyon vicces volt. Szinkronban nagyon szerettem az olyan sorozatokat, mint a Merlin Kalandjai, a Kemény Motorosok című sorozat vagy

az animációs sorozatok közül a Totál Dráma sorozatot, Gumballt, Bob, a Mestert.

Mi az élvezetes és mi a nehézség a szinkronszínészetben?

A legjobb, hogy nagyon változatos, hiszen egy nap több szerepben is kipróbálhatod magad. Emellett nagyon nyitott, befogadó a közeg.
A nehézsége pedig, hogy egyrészt kiszámíthatatlan a munkamennyiség, illetve sűrűn előfordul, hogy naponta 5-6 stúdióba is el kell utazni, ami elég megterhelő tud lenni.

Melyik színész a példaképe?

Sokat gondolkodtam a kérdésen, mindig arra jutottam, hogy valakit mindig kihagynék, mert rengeteg egykori és mostani kollégára felnézek más-más okból.
De nagyon megérintett Matthew McConaughey-nek az Oscar díj átvételekor mondott beszéde, amiben azt mondta, hogy mindig a mostani koránál 10 évvel idősebb önmagát tekintette példaképének. Így maga elé képzelve, hogy milyen szeretne lenni, hova szeretne eljutni az életben, ami a mostani énjét büszkeséggel töltené el. Én is erre próbálok törekedni.

Mit tanácsolna azoknak a gyerekeknek, akiket érdekel a színészet?

Azt, hogy próbálják ki magukat mindenben, legyen az sport, tánc, színjátszás, és azt csinálják, amit élveznek és amiben sikerélményük van. Emellett fontos, hogy olvassanak minél többet, és nyugodtan iratkozzanak be valamelyik színjátszó szakkörre, mert ezeken a foglalkozásokon a személyiségük is rengeteget fejlődhet, és nyitottabbá válhatnak a világra.

Ha lehetne egy kívánsága, mi lenne az?

Ismerni a jövőt… az szuper lenne, de jobban belegondolva talán mégsem. Így aztán marad a mindannyiunk számára legfontosabb kiindulópont: az egészség. Ha az megvan, a többi már csak rajtunk múlik.

Búcsúzó tanárunk:

Fodorné Balla Mária

Iskolánk Nádasdy utcai épületének túlzás nélkül állítható, hogy ikonikus alakja volt Marika néni, hiszen ide járt általános iskolásként, aztán itt is kezdett el dolgozni tanítónőként, majd igazgatóhelyettesként egészen mostanáig, míg nyugdíjba vonult. Ide jártak gyerekei és Gáborosok az unokái is. Az iskolánknak több neve is volt, amíg ő itt tevékenykedett, Hullai Jenőtől Jókain át Gábor Áronig, átélte az iskolánk történelmének nagy részét. De Marika néni mindig ugyanaz maradt. Kedves, fiatalos, precíz és mindenre odafigyelő, akinek szellemisége mindig itt marad az iskolában.

1. Mikor kezdett el nálunk tanítani?

1994. szeptemberében.

2. Mi a legszebb emléke a sulinkról?

Nem tudok egyet kiemelni, mert egyik hozza a másikat. A nyugodt órai munkák, tanórák mellett a programokat emelném ki, és azt a összetartó erőt, ami ezeket létrehozta.

3. Miért szeretett itt tanítani?

Mert részem volt abban, hogy a gyerekek figyelmét úgy lekötötte a tananyag, hogy szünetre se akartak kimenni. A kicsik ének óra végén folytatták a körjátékot, vagy technika órán kérték, ne vegyünk új anyagot, hanem folytassuk a tűpárnák varrását.

4. Mi a legviccesebb emléke?

Iskola szüneti napon is küldtek be szülők gyereket tanulni, iskolatáskával. Úgy

telefonáltunk haza, hogy üres az iskola, ma nincs tanítás.

5. Voltak-e kedvenc osztályai, diákjai?

Természetesen nem mondhatom, hogy igen, voltak, mert mindenkit egyformán szeret, vagy visel el, az ember, amikor bemegy az osztályba. De azért igen, voltak, akikkel egy pillantásból is megértettük egymást, egy húron pendültünk, akik kicsit közelebb álltak a szívemhez.

6. Tanítani szeretett jobban vagy az igazgatóhelyettesi munkát végezni?

Mindkettőnek megvolt a maga varázsa és nehézsége. Nehézségek esetén a másik munkát szerettem jobban.

7. Mi az, ami a legjobban hiányozni fog az iskolából?

Egyrészt azok a tanórák, amikor a tudásátadás célba ért. Aztán az, amikor mentem fel a lépcsőn, és a gyerekek leadták a drótot egymásnak: „Jön a Marika néni”, és mire felértem, rend lett. Végül, de nem utolsósorban a gyerekek és a kollégák.

Schinagl Alex Gábor (7.c): Törtes vers

Fabrikáltak már verset,
Mely a matekhoz illett?
Most én mutatok olyat,
Amitől eláll a szavad.

Ha anya tortát sütött,
Mennyi lesz az enyém?
Nehéz kérdés,
De itt az eredmény.

Fogom a késem,
És szeletekre vágom.
Töröm a fejem,
Hogy mennyi a sajátom.

10 szeletből csak 2 jut nekem?
Nem olyan sok,
Hisz még négyen
vannak velem.

5 embernek 10 szelet,
Segít ebben a matek.
A törtekkel megoldom,
Hogy jusson mindenkinek.

Alul a nevező,
megmutatja a szeletek számát.
Felül a számláló,
Megmutatja a családtagok adagját.

Így fogy el a torta,
Tizedről tizedre.
Ki a törtet nem ismeri,
Járjon korrepre.

A HÓNAP KÖNYVE

Nakahara Aya: Lovely Complex

Ez a könyv, mely Love.com néven ismert, egy japán sódzsó mangasorozat Aya Nakahara tollából. A történet két középiskolás diák, Risa Koizumi és Atsushi Ōtani kapcsolatát követi nyomon. Risa a szokásosnál jóval magasabb lány, míg Ōtani alacsonyabb az átlagos fiúknál. Külső adottságaik miatt gyakran kerülnek a figyelem középpontjába, és kezdetben inkább komikus párosként tekintenek rájuk, mint óriás-törpe duóra. Eleinte mindketten más-más diák iránt éreznek vonzalmat, és úgy döntenek, segítenek egymásnak meghódítani kiszemeltjeiket. Csakhogy a sok együtt töltött idő és a közös balsikerek során lassan egy mélyebb kapcsolat kezd formálódni kettejük között. Csakhogy a magasságkülönbségük, a környezetük ítélete és saját bizonytalanságuk egyre több kérdést vetnek fel. Ám ahogy a történet halad előre, egyre inkább felismerik: az igazi szeretet nem a külsőségeken múlik, hanem azon, hogy valaki valóban lát és elfogad minket.

Ez a könyv nem csak egy szerelmi történet, hanem egy tükör, mely megmutatja, milyen nehéz néha elfogadni saját magunkat, és milyen szép, ha valaki ebben segít. A történet valóságos embereket mutat be, akik próbálják megérteni önmagukat és egymást, ezen kívül tanulnak bízni, megbocsátani és kiállni magukért. A regény humoros jelenetei oldják a komolyabb témákat.

Ez egy olyan könyv, amit nem csak a kamaszoknak, hanem minden romantikát kedvelőnek ajánlok.

Poczók Kimberli 6.a

AZ ÉN SPORTOM

Kalmár Viktória: Hip-hop tánc

A sport egy elég tág fogalom, amelybe sok minden belefér, így a hip-hop tánc is, amelynek régi neve „utcai tánc”. Eleinte az afroamerikaiak körében terjedt el New York egyik kerületében, Bronxban, majd később a fehérbőrűek is elsajátították ezt a stílust és táncot. A hip-hop elnevezést gyakran használják különböző utcai táncok gyűjtőneveként. A táncosok kezdetekben az utcán bandába verődve mutatták be, illetve fejlesztették mozdulataikat, gyakran rögtönzött versenyt faragva szórakoztatták magukat és a környékbelieket. Többféle hip-hop táncstílus létezik, mint például a break dance, a house, a freestyle vagy a popping.

Tulajdonképpen vegyes elemeket tartalmazó, különböző táncstílusok fúziójából jött létre.

Én anno az Etude Dance Studióban kezdtem el a hip-hop táncot, 2 évig jártam ide, viszont 1 hónapja váltottam, és most a KMO-ba járok. Ez utóbbi úgy tűnik, hogy jobban beválik nekem, mert szimpatikusabbak a tánctársak is, és a Etude-ban nehezebbek voltak a koreográfiák, a KMO-ban viszont könnyebben tanulom azokat. Fiatalos, laza, lezser viselet a ruházat. Azért szeretem ezt a sportot, mert megmozgatja a testet, megerősíti az izmokat, kitartásra nevel és – mivel ez egy stílus és művészeti irányzat – lelkileg is feltölt és megerősít.

Tábori élmények

Idén is izgalommal vártam a nyári tábort, talán még nagyobbal, mint eddig, hiszen általános iskolás diákként ez volt az utolsó tábor, amin részt vettem. Végre eljött a várva várt nap. Indulás a suli elé, ahol már gyülekezett a vidám, mosolygós Gáboros csapat. Megérkeztek a buszok, és alig bírtuk kivárni, hogy felszállhassunk, és elinduljunk Soltvadkertre. Végre odaértünk! Gyors megbeszélés, ki hova megy, melyik házba, ki kivel alszik egy szobában, és máris irány a szokásos tábornyitás, melyen a zászlófelhúzás sem maradhatott el. Persze a tábor induló - „A napsugár az égről nevetve néz le ránk, jöjj, vár a tábor, légy a cimboránk…" - hangos éneklése közepette. Majd elindultunk a Vadkerti-tóhoz, ahol fürödtünk egy nagyot. A következő napokat rengetek élmény, játék, jókedv, kacagás kíséretében töltöttük el. Esténként körjátékok, diszkó, sorversenyek, tréfás vetélkedők, QR-kód kereső és még sok minden más programok voltak. Két kedvencem volt idén, egyik a Sherlock Holmes játék, ahol most görög istenek voltak tanítóink, tanáraink és ifijeink. A kacagás garantált volt, főleg, hogy Gábor bá' Poszeidonként szúrós szemekkel nézett Lacikára, aki saját magának adta a főisten szerepét, Zeuszt. Míg Csongor bá' beletörődött sorsába, hogy ő nem más, mint Hádész, az alvilág ura. Másik kedvencem a bátorság próba volt, mi voltunk hárman az utolsó bátor jelentkezők, akik vaksötétben az erdőbe merészkedtek. S hogy kevésbé féljünk, meséket énekelve próbáltuk túlélni az ijesztgetéseket. Sikolyaink messze szálltak, úgy, mint a bátorságunk is. De célba értünk, és ott már mosolyogva hallgattuk, ahogy Anna néni és Ági néni hangos sikolyai betöltik a bátorság próba útvonalát.

Ha tehetitek, ne hagyjátok ki a Gábor tábort, menjetek mindig, hatalmas élmény! Ezúton szeretném megköszönni, hogy sosem felejtik el a szülinapom, és a tábor hangos énekléssel köszönt fel. Mindenki nevében köszönöm, tanítóink, tanáraink, ifijeink munkáját, hogy évről évre felejthetetlenné teszik a nyarunkat. Végezetül pedig ne feledd: „Több barát vár itt, mint máshol, soltvadkerti Gábor tábor!"

Mihályfi Molli volt 8.b-s

TI MONDTÁTOK…

„Első mesterségek az őskorban: fazekas, kovács, buszsofőr…”

„Azért terjedt el az állattenyésztés, hogy legyenek disznók, akik feleszik a moslékot…”

„Newton 2. törvénye: Ha egy busz hirtelen lefékez, és én állok rajta, akkor hanyatt fogok esni …”

A HÓNAP VICCE

„- Mi ez a macskakaparás? Miért nem írsz szebben, Pistike?
- Mert akkor kiderülne az összes helyesírási hibám…”

Boroncsok Boglárka 8.a

Szeptemberi morzsák

Nagy Sportágválasztón

Nádasdy-Fő utca focimeccs a Magyar Diáksport Napján

Túrázik az 5.b

Kőbányai víztárolóban

Tanórai pillanatképek

KARUJA

